

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1227/2021
24.03.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Драгане Маринковић, Татјане Миљуш, Татјане Матковић Стефановић и др. Илије Зиндовића, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Миодраг Игњатовић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије - Привредни суд у Нишу, кога заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Нишу, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж рр 381/20 од 07.10.2020. године, у седници одржаној 24.03.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж рр 381/20 од 07.10.2020. године, као о изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж рр 381/20 од 07.10.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Пироту Прр 204/19 од 19.08.2020. године, ставом првим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев тужиоца и обавезана тужена да тужиоцу исплати на име нематеријалне штете због повреде права на суђење у разумном року у предмету Привредног суда у Нишу Ст бр. 47/10 износ од 500 евра у динарској противвредности по средњем курсу Народне банке Србије на дан исплате са каматом у висини референтне каматне стопе Европске централне банке увећаном за 8% поена почев од 19.08.2020. године, а на име накнаде материјалне штете исплати износ од 380.833,36 динара са законском затезном каматом на износ од 216.787,22 динара почев од 19.08.2020. године до исплате, као и да му на име трошкова поступка исплати износ од 32.500,00 динара. Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца у делу тражене камате на досуђени износ материјалне штете, на износ од 200.445,22 динара за период од 04.11.2009. године до 19.08.2020. године и на износ од 16.342,00 динара за период од 08.07.2019. године до 19.08.2020. године.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж рр 381/20 од 07.10.2020. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђена пресуда Основног суда у Пироту Прр 204/19 од 19.08.2020. године у ставу првом изреке. Ставом другим изреке, преиначена је првостепена пресуда у ставу другом изреке тако што је

обавезана тужена да тужиоцу на досуђени износ материјалне штете од 200.445,22 динара плати законску затезну камату почев од 08.07.2019. године до 19.08.2020. године, док је одбијен као неоснован захтев за исплату законске затезне камате на наведени износ накнаде материјалне штете од 04.11.2009. године до 08.07.2019. године. Обавезана је тужена да тужиоцу на досуђену накнаду материјалне штете у износу од 16.342,00 динара плати законску затезну камату почев од 08.07.2019. године до 19.08.2020. године. Ставом трећим изреке, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. Закона о парничном поступку, ради уједначавања судске праксе.

Чланом 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11... 55/14), прописано је да посебна ревизија може да се изјави због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда, потребно да се размотре правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетно дозвољеност ревизије Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

Врховни касациони суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној по члану 404. ЗПП. У конкретном случају, одлука о затезној камати на досуђену накнаду имовинске штете због повреде права на суђење у разумном року не одступа од досадашње праксе суда. Тужилац није приложио правноснажне судске одлуке у којима је другачије пресуђено у истој чињенично-правној и материјално-правној ситуацији. Спорно правно питање није од општег интереса или интереса равноправности грађана. Нема ни потребе за уједначавањем судске праксе или новим тумачењем права, због чега је одлучено као у ставу првом изреке.

Одлучујући о дозвољености ревизије, применом члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП („Службени гласник РС“, број 72/11 ... 55/14), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Чланом 420. став 1. ЗПП, прописано је да странке могу да изјаве ревизију против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно окончан, док је ставом 2. истог члана Закона, прописано да ревизија против решења из става 1. овог члана није дозвољена у споровима у којима не би била дозвољена ревизија против правноснажне пресуде. Када је за изјављивање ревизије меродавна вредност предмета спора, то се на основу члана 28. став 1. ЗПП, узима само вредност главног захтева, док се према ставу 2. истог члана Закона, не узимају у обзир камате, уговорна казна и остала споредна тражења, као и трошкови поступка ако не чине главни захтев.

Имајући у виду да је у конкретном случају ревизија изјављена против другостепене одлуке којим је преиначена првостепена пресуда у делу одлуке о законској затезној камати на досуђени износ имовинске штете која не представља главни захтев, већ споредно потраживање, то ревизија тужиоца није дозвољена.

Врховни касациони суд је, приликом оцене дозвољености ревизије, имао у виду члан 403. став 2. тачка 2. ЗПП, али се наведена одредба у конкретном случају не може применити обзиром да је ревизија изјављена против другостепене одлуке само у делу у ком је преиначена првостепена одлука о камати као споредном тражењу. Наиме, наведена одредба може се применити само када се примењује општи режим допуштености овог правног лека, (односно у случају када се ради о ревизији изјављеној против правноснажне пресуде у којој је побијани део правноснажне пресуде или означена вредност предмета спора испод граничне вредности за дозвољеност ревизије), али не и у споровима у којима је посебном одредбом овог Закона (ЗПП) или посебним законом, одређено да ревизија против одлуке у тој врсти спорова није дозвољена.

Имајући изложено у виду, на основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у другом ставу изреке.

Председник већа - судија
Звездана Лутовац, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић